

"Ik beklim Mont Ventoux voor mezelf en mijn donor"

Marc en Niels trainen, onder begeleiding van UZ Leuven, voor de beklimming van de Mont Ventoux. Foto Karel HEMERJCKX

Universitair ziekenhuis Leuven onderzoekt sport en transplantatie

ZONHOVEN/DIEPENBEEK

Niels Maes (18) en Marc Vangeneugden (48) fietsen vandaag, zaterdag de Mont Ventoux op samen met 25 anderen die een transplantatie hebben ondergaan. Dat gebeurt onder begeleiding van een team van UZ Leuven. Het trainingsschema en de begeleiding kaderen in een onderzoek rond de invloed van sport op mensen die een transplantatie ondergingen.

Toen Niels amper 4 jaar was, kreeg hij een nieuwe nier. Alles ging vrij goed, tot hij enkele jaren geleden opnieuw begon te sukkelan met zijn gezondheid. "In het ziekenhuis zagen ze dat mijn bloedwaarden niet langer goed waren", zegt hij. "Mijn getransplanteerde nier deed het niet goed meer en daarom zou ik aan de dialyse moeten. Ze spraken zelfs van een nieuwe transplantatie. De dokters in Leuven hebben me aangeraden om te sporten en ze brachten me vervolgens in contact met Marc. Hij komt me oppikken en dan vertrekken we met de auto naar het circuit van Zolder waar we rondjes fietsen samen met de groep. Ons doel: op 4 juni de Mont Ventoux beklimmen."

de dokters dat ik het einde van het jaar niet zou halen." Zijn leverprobleem werd voor het eerst vastgesteld toen hij 16 was. "Voor mij was er nog maar één mogelijkheid: een levertransplantatie." Nu voelt Marc zich zo goed dat hij de Mont Ventoux drie keer wil oprijden in één dag. "Voor mezelf maar ook voor mijn donor, want aan die mens heb ik mijn leven te danken. En een derde keer voor het verplegend personeel van het ziekenhuis. Zij zijn altijd onze steun en toeverlaat. Natuurlijk moet ik daarvoor wel toestemming krijgen van de medische staf," lacht hij.

Darmtransplantatie

In de groep zijn er wielrenners met een nieuwe lever, een nieuwe nier, een nieuw hart, een nieuwe pancreas, nieuwe longen en mensen die een darmtransplantatie moesten ondergaan.

Willy VANDAELE

Grote steun

Marc (48) is al lang een fervente fietser en hij heeft zich - zegt hij zelf - nooit beter gevoeld dan nu. Nochtans zag het er ooit heel somber uit. "Toen ik 36 was, zeiden

Tekort aan kandidaat-donoren

"Uit onze studie blijkt nu al dat de conditie van de meeste getransplanteerden er sterk op vooruit is gegaan", zegt transplantatiecoördinator Dirk Claes van UZ Leuven. Vijftientig deelnemers werden 6 maanden tijdens de trainingen gevolgd door een medisch team. Voor de beklimming van de Ventoux gaat er per deelnemer iemand van de medische staf mee. "Enerzijds willen we aan de buitenwereld tonen dat mensen na een transplantatie tot veel in staat zijn. Anderzijds willen we getransplanteerden zelf aan het sporten krijgen", zegt Claes. Om dit programma te bekostigen, werden er sponsors gezocht. Wie nog wil helpen, mag contact

opnemen met dirk.claes@uzleuven.be. Ook donoren zijn nog nodig: in ons land zijn er 118.000 mensen die zich lieten registreren als kandidaat-donor. In principe komt iedereen na overlijden in aanmerking maar voor wie dit niet liet registreren, wordt er altijd toestemming gevraagd aan de familie. "En dan wordt het regelmatig geweigerd. Het is dus belangrijk dat mensen daarover praten en tegen de familie zeggen hoe ze daar tegenover staan", zegt Claes. Feit blijft dat één op drie mensen die wachten op een transplantatie, overlijden omdat er niet tijdig een donororgaan gevonden wordt. (wiva)

"Ik leef in extra tijd"

Raf Dubois (28) uit Diepenbeek, leraar wetenschappen, is de derde Limburger die zaterdag de Mont Ventoux wil bedwingen. "Als 20-jarige heeft mijn lichaam allergisch gereageerd op medicijnen", zegt hij. De diagnose luidde 'acuut leverfalen'. "Op enkele dagen tijd stierf mijn lever helemaal af. Het was toen alles of niets. Ik heb 3 dagen op de hoogdringende wachtlijst gestaan voor er een donor was. Kort na de operatie kreeg ik het psychologisch moeilijk. Ik kon eigenlijk niet aanvaarden dat er iemand overleden was voor mij. Nu kijk ik daar helemaal anders tegenaan. Ik ben heel dankbaar want ik leef in 'extra tijd'. Soms hoor ik mensen zeggen dat ze hun organen nooit zouden afstaan. Ik vraag me af of ze er nog hetzelfde over denken als er hen ook iets overkomt."

Raf Dubois.